

ningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse 2005/Perspektiv- og handlingsplan 2006.
(Redegørelse nr. R 10).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 21. marts 2006.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget finansministeren og indenrigs- og sundhedsministeren. Der er ingen, der har meldt sig til finansministeren.

Til indenrigs- og sundhedsministeren er anmeldt følgende spillere:

1. Arne Toft
2. Karin Nødgaard
3. Ole Stavad
4. Pia Gjellerup

Ønsker flere at tilmelde sig som spillere? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, går vi i gang med spørgsmålene, og vi kan forlods sige tak til finansministeren, som der ingen spørgsmål er til.

Så er det hr. Arne Toft, der har spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, værsgo.

Spm. nr. US 80

Arne Toft (S):

Nu er de nye sammenlægningsudvalg kommet i gang med arbejdet, og jeg har set flere og flere henvendelser, som er gået ikke alene til os i Folketinget, men også til ministeren. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han stadig væk fastholder, at honoraret for det arbejde, som de mennesker, som sidder i sammenlægningsudvalgene, udfører, ikke svarer til mere, end hvad de, der

også sidder i byrådene, får, nemlig 15.000 kr. på årsbasis.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det vil jeg ikke fastholde, for det har aldrig været mit synspunkt.

Synspunktet har derimod været, at det job, som de mennesker, der sidder i sammenlægningsudvalget, også har, hvis de er byrådsmedlem i den fortsættende kommune, vil aftage, som året går. Når jeg lytter til kolleger rundt omkring i landet, når jeg færdes rundt i landet, synes jeg sådan set også, at alt tyder på, at jeg har ret i den antagelse, nemlig at de fortsættende byråd vil opleve en nedgang i kadencen i deres mødeaktivitet.

Arne Toft (S):

Men det er svært for mig i alt fald at forstå, at man ikke skal aflønnes for det arbejde, man har.

Hvis ministeren mener, og han altid har ment, som han nu svarer mig, nemlig at der bliver mindre og mindre at lave i de nuværende byråd, som fortsætter året ud, hvorfor går man så ikke ind og aflønner dem efter det, der er at lave, og så aflønner de nye sammenlægningsudvalg, efter hvad der er at lave?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kunne på mange måder også have været den logiske løsning på den sag, og det har også været overvejet.

Det ville jo blot føre til, at de byrådsmedlemmer, der stillede op til valget i 2001 i et byråd, og som ikke er genopstillet til en ny kommunes byråd – og som altså har måttet opleve det forandrede vilkår, at den kommunalbestyrelse, de blev valgt til for 4 år, pludselig medførte et arbejde med et 5-årigt perspektiv – ville opleve, at ikke bare skulle de sidde i byrådet 1 år mere, end de egentlig havde regnet med, de ville også opleve en indtægtsnedgang. Det er derfor, vi har valgt at lave reduktionen i det honorar, man får i sammenlægningsudvalget, hvis man også er medlem af et fortsættende byråd.

På den måde har alle vidst, hvad de gik ind til, fordi det var kendte vilkår før kommunevalget, og jeg er med på, at det er et borgerligt tilbud, men jeg er nu ikke bekendt med, at der er nogen, der sådan er blevet tvunget til at stille op til byrådsvalget i november. Mig bekendt har alle stillet op frivilligt på kendte vilkår.

Kl. 13.05

Arne Toft (S):

Men det er svært at forstå, når man ser f.eks. på den nordjyske region. Nu går alle siddende borgmestre, ligegyldigt hvilken partifarve de har, ind og gør opmærksom på, at der altså er kommet en rigtig stor tyngde i det arbejde, rigtig mange møder. Nogle må tage fri fra deres arbejde, fordi der skal ansættes kommunaldirektør osv.

Alle går ind og siger, at der er blevet en større arbejdsbyrde, men ministeren fastholder, at det godt kan være, der er mere arbejde, men så må man alligevel gå ud fra, at der ikke er så meget at lave i de bestående byråd. Jeg forstår fortsat ikke, at to mennesker, som sidder og laver samme stykke arbejde, ikke skal honoreres på samme måde.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, om jeg magter den kunst at få hr. Arne Toft til at forstå den her sammenhæng. Men situationen er jo den, at det medlem, der kun sidder i sammenlægningsudvalget, får fuldt honorar. Det medlem, der sidder i sammenlægningsudvalget, og som samtidig er medlem af et fortsættende byråd, får et fuldt honorar for byrådsarbejdet, selv om arbejdsomfang forventeligt må aftage hen over året, samtidig med at vedkommende får et delvist honorar fra sammenlægningsudvalget. Samlet set får det medlem, der sidder begge steder, altså et højere honorar, end det ville have fået, hvis det ikke sad begge steder.

Det er rigtigt, at man kunne have gjort det på den måde, at fradraget var sket i det gamle byråds honorar i stedet for i det nye sammenlægningsudvalgshonorar. Det ville bare have ført til den situation, at de byrådsmedlemmer, som ikke er genopstillet eller ikke er genvalgt, og som troede, de skulle sidde i byrådet i 4 år, pludselig oplever, at de skal sidde i byrådet i 5 år og tilmed skal opleve en lønnedgang. Det synes vi ikke er en værdig måde at tage afsked med gamle kommunalpolitikere på.

Arne Toft (S):

Jeg har været inde og undersøge, hvor meget mindre der er at lave i min egen gamle kommunes kommunalbestyrelse. Der er aflyst to møder i løbet af de første 2 måneder, og i gennemsnit

har der været tre møder pr. uge i det nye sammenlægningsudvalg.

De mennesker, som nu er valgt, skal have forskelligt i løn og kan se på, hvad der foregår i Folketinget, hvor nogle kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sidder som folketingsmedlemmer og kun kan møde i kommunerne om mandagen, hvor de ikke er i Folketinget, får den samme løn som dem, som kommer hver eneste gang, hver eneste dag.

Kan ministeren ikke forstå, at de nyvalgte til sammenlægningsudvalgene har meget, meget svært ved at forstå, at de kun skal have 15.000 kr. på årsbasis?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan sådan set ikke forstå det, hvis man problematiserer nogle spilleregler, som var kendt, inden spillet gik i gang. Det har været fuldt åbent, at honorarreglerne ville være, som de er. Det er på det vilkår, at folk har meldt sig som kandidater, har stillet op og er blevet valgt.

Jeg føler mig meget overbevist om, at arbejdsomfang i de fortsættende byråd vil aftage dramatisk, som året skrider frem, og det synes jeg at jeg har meget klare indikationer på, når jeg taler med folk rundt omkring. Hr. Arne Toft bekræfter jo også allerede her, at der inden for årets 2 første måneder allerede er sket aflysning af møder i de gamle byråd. Det vil tage til, fordi der vil ske det hen over året, at sammenlægningsudvalget tager over, og det gamle byrådsarbejde ligesom fader ud.

I øvrigt tror jeg ikke, der er nogen overraskelse i, at man i starten af en valgperiode har et ekstraordinært arbejdspress. Det tror jeg, at alle, der er blevet valgt til et byråd første gang, har oplevet. Sådan husker jeg det også selv tilbage i 1987, da jeg var nyvalgt og skulle deltage i KL's Kursus Kattegat, og hvad ved jeg, og en masse introduktionsprogrammer. Der tror jeg da bestemt ikke, at det ville være et godt regnestykke, hvis man regnede ud, hvad den effektive timebetaling var.

Men sådan er det, når man starter noget nyt. Det nye her er, at nogle, der er rutinerede, pludselig starter frisk fra fad igen i et nyt sammenlægningsudvalg med hele denne her arbejdsbyrde, der normalt følger af at være nyvalgt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 81**Karin Nødgaard (DF):**

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til sundhedsministeren. På baggrund af, at der i den seneste tid har været en masse tragiske hændelser med unge mennesker, som har sniffet lightergas, og som har fået påført skader på hjernen, på sjælen og i værste tilfælde også er afgået ved døden, kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren har tænkt sig at tage nogle initiativer for at stramme op på den utrolig lette adgang, det har vist sig der er til at komme i besiddelse af lightergas. Her tænker jeg især på, at det er meget nemt for mindreårige at gå i butikker og købe lightergas.

Kl. 13.10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan forsikre fru Karin Nødgaard om, at jeg ser med stor alvor på den her sag, fordi vi jo ved, at der er unge, der netop sniffer lightergas, og der er også noget, der tyder på, at det sker i et lidt større omfang nu, end det har gjort for år tilbage. Ifølge de oplysninger, jeg har, var det for 10 år siden ca. 6 pct. af de unge i 9. klasse, som sagde, at det havde de prøvet, hvor det i dag er i omegnen af 8 pct.

Det er stadig væk et lavere tal end tallet for det europæiske gennemsnit; der er det noget, der ligner en ud af ti unge, der siger, at de har prøvet det her. Men det er jo stadig væk for mange, og det skal vi gøre noget ved.

Jeg tror desværre ikke, at den nemme løsning er den bedste. For hvis det var sådan, at man ved at forbyde salg af lightergas i store portioner eller lave en aldersgrænse eller på anden vis regulere adgangen til det kunne løse det her problem, så var det da en overvejelse værd. Men situationen er jo den, at der også findes andre organiske opløsningsmidler, benzin, nogle typer af lim, nogle typer af maling, lak og fortynder, nogle typer hårlak og deodoranter etc., hvormed man kan opnå den samme effekt. Så jeg tror, det ville være symptompolitik, hvis jeg nu tog et eller andet voldsomt skridt i retning af at regulere salget af lightergas.

Jeg tror bare, at vi i den her sag som i så mange andre misbrugssager må konstatere, at vejen frem er information. Her ligger der en vigtig opgave for Sundhedsstyrelsen, men der ligger i særlig grad en vigtig opgave for kommunerne, som nu får forebyggelsesindsatsen, og som vi

med det modelkommuneinitiativ, vi har taget i 14 udvalgte kommuner, det hedder »Narkoen ud af byen«, bør arbejde med. Når vi skal bekæmpe unges misbrug, er det ikke kun misbrug i form af de kendte euforiserende stoffer, hash, lsd og andet, men det er selvfølgelig også den form for misbrug, der nu har været fokuseret på på det seneste.

Karin Nødgaard (DF):

Jeg forstår sådan set godt ministerens tanker om det her, men ville det på den anden side set ikke være bedre, at man måske gik hen og sagde, at der skulle være nogle alderskrav til, at man overhovedet kunne få lov til at købe det her? For det viser sig jo, at når man sender unge 14-årige ud i butikkerne, er det altså utrolig nemt for dem at få fat på de her lightergasflasker – der bliver overhovedet ikke spurgt til noget.

Kunne man ikke forestille sig, at man kunne indføre en aldersgrænse på 16 år, hvor man siger, at man skal have legitimation for at kunne købe det? Jeg kan også godt forstå, at man gerne vil se, hvad der sker i de andre europæiske lande, og også at det måske er værre der, men det synes jeg bare ikke gør, at vi ligesom skal sige, at vi ikke vil skride ind lidt hårdere her i Danmark. For det er alarmerende, og det er ufatteligt nemt at få fat på det her.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg nævner bestemt heller ikke de her tal for så at nå den konklusion, at man ikke skal gøre noget eller være ligeglad. Men jeg synes nu alligevel, at det, hver gang man bliver mødt med et problem, lige er en god idé at gøre sig proportionerne klart.

Der synes jeg, der er grund til at glæde sig over, at selv om 8 pct. af en 9. klasse siger, at de har prøvet at sniffe, så er det altså kun en ud af hundrede af dem, der har prøvet det, som har prøvet det mange gange. Der er også grund til at glæde sig over, at der ikke er noget, der tyder på, at danske unge sniffer mere end unge i udlandet, snarere tværtimod. Det synes jeg da lige man skal opholde sig ved. Og så skal man selvfølgelig bekæmpe det her problem, fordi hver gang der er én ung, der får det her misbrug, så er det jo en ung for meget.

Jeg tror så bare igen, at når vi skal løse den slags problemer, skal vi passe på, at vi ikke søger til symptomløsninger, og efter min bedste overbevisning ville det være en symptomløsning,

hvis vi sagde: Nu forbyder vi salg af lightergas eller introducerer endnu en ny aldersgrænse, som det kan være svært at respektere.

Vi har indført aldersgrænser for andre ting, for spiritus og tobak, vi har såmænd svært nok ved at få de aldersgrænser efterlevet, og jeg vil sådan set hellere forbeholde aldersgrænserne til der, hvor det for alvor betyder noget for, om der dannes misbrugsmønstre, og så skabe respekt omkring dem, frem for at strø dem ud med let hånd. Så jeg beklager meget, men jeg tror, at vegen til at løse det her problem er den hårde vej via information og en forebyggelsesindsats i kommunerne.

Karin Nødgaard (DF):

Det er sådan, at der i dag er nogle krav om, at når man køber gasflasker, som skal bruges i husholdningen eller i skolernes fysiklokaler, så skal de tilsættes sådan en grim lugt. Der kunne jeg da godt tænke mig at høre, om ministeren vil komme med sin holdning til, om man måske også kunne gøre det med de små lightergasflasker, sådan at man også der får tilført en eller anden grim lugt, som måske lugter lidt mere som rådne æg og derfor måske ikke ville appellere så meget til de unge, så de ikke går hen og køber det og sniffer det.

Kl. 13.15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det kan jeg ikke umiddelbart overskue rationalet i. Det vil jeg gerne vende tilbage til efter at have undersøgt det nærmere, spurgt Sundhedsstyrelsen om det, men jeg tror bare, hvis jeg skal give en prognose for det, at konklusionen nok vil være den, at der findes forskellige former for organiske opløsningsmidler, man kan blive høj af at sniffe.

Jeg nævnte nogle eksempler på det før lige fra deodoranter til lak, lim og andet, som det vel er vanskeligt at forestille sig at man skal forhindre folks frie adgang til at købe. Så igen skal vi overveje, om vi går på jagt efter at løse problemerne reelt, eller om vi blot løser nogle problemer på overfladen ved at fjerne symptomer.

Der tror jeg bare, at vi en gang imellem er nødt til at sige, at der findes nogle problemer, hvor vi må gribe fat i den enkeltes ansvar, i familiens ansvar, i skolens ansvar, i lokalsamfundets ansvar, og hvor vi ikke hver gang som Folketing via noget hurtigt lovgivning lige kan sørge for, at

alle lever lykkeligt og der aldrig opstår nogen problemer.

Jeg tror, jeg er nødt til at fastholde, eller jeg tror ikke, jeg er nødt til at fastholde, jeg må lige som fastholde mit første svar, der er, at der ikke er nogen nem løsning på det her problem.

Formanden:

Så er det fru Karin Nødgaard for et sidste spørgsmål.

Karin Nødgaard (DF):

Det er ikke, fordi jeg tror, at det er det, der kan løse alle problemer, men kunne man forestille sig, at producenterne blev pålagt at trykke nogle advarselmærker på lightergasflaskerne, sådan som vi har set det på cigaretæsker osv., hvoraf det skal fremgå, at det er utrolig farligt, at det også endda er livsfarligt, og også hvilke skadelige virkninger, der kan komme efterfølgende, når man har sniffet lightergas?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil være meget varsom med at gøre det, for der er altså en hårfin grænse her mellem det, man ville kunne kalde information, og reklame.

Det er jo information, når man rundt omkring på skolerne f.eks. med afsæt i de modelkommuner, jeg nævnte før, tager en alvorssnak med de unge om misbrugsmidler, og hvad man skal holde sig fra og sådan noget. Man kunne selvfølgelig også sige, at det er information, hvis man med store typer på en lightergasflaske skriver: Pas på, du kan blive høj, hvis du sniffer. Men det kunne jo sådan set også godt meget hurtigt de facto tage sig ud som en slags reklame til de unge, der gerne vil afprøve grænser. Så det tror jeg altså er en hårfin balance, hvor man skal tænke sig om mere end én gang, før man begynder at, jeg havde nær sagt give brugervejledning om, hvordan produkter, der er tiltænkt en helt anden funktion, kan misbruges.

Jeg beklager meget, for jeg har såmænd heller ikke noget imod at virke handlekraftig, hvis det en gang imellem kan lade sig gøre at sige, at der nu er et problem, og det skal vi løse og sådan noget. En gang imellem tror jeg bare, vi er nødt til som folketingspolitikere at acceptere, at der ikke er lette genveje til at løse nogle problemer, der sådan set har deres afsæt i noget kompliceret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 82**Ole Stavad (S):**

Jeg vil godt spørge til et enkelt punkt i den aftale om en kommunal finansieringsreform, som blev indgået i går. Jeg er overbevist om, at indenrigs- og sundhedsministeren husker et samråd, vi havde i Folketingets Kommunaludvalg sidst på året 2005, hvor vi diskuterede frihedsgraderne i de nye kommuner til at fastsætte den måde, man vil finansiere sin kommune på inden for den ramme af instrumenter, man har til rådighed, altså kommuneskat, grundskyld og dækningsafgift.

Der er jo ganske store forskelle på, hvordan kommunerne i dag benytter de forskellige muligheder. Eksempelvis er det meget sædvanligt, at sommerhuskommuner har en grundskyldpromille, der ligger tæt på det loft, som man må bevæge sig op til, hvis de eksempelvis er blevet lagt sammen med en kommune, der har en væsentlig lavere grundskyldpromille, og som har haft nogle andre afvejninger.

Der lovede indenrigs- og sundhedsministeren at overveje positivt, sådan som jeg forstod det, at give de frihedsgrader til kommunerne, men jeg kan ikke, når jeg læser aftalen igennem, se, at der står noget i den om det. Derfor vil jeg godt høre, om ministeren kan give et svar på, hvor den sag nu ligger.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at jeg kan erindre det samråd, jeg kan også bekræfte, at det spørgsmål, som her er stillet, var oppe, og jeg kan også bekræfte, at jeg ikke på samrådet lagde mig fast på nogen løsning, men ville give det en overvejelse.

Kl. 13.20

Den overvejelse har jo også angået denne her problemstilling, og det er også en overvejelse, der har været i kredsen af de partier, der nu har lavet den aftale. Den overvejelse er så endt med, for så vidt angår 2007, for at føde de nye kommuner på en sikker måde, hvor vi også værner om det kommunale skattestop, som jo er defineret ved, at kommunerne under et holder skatten i ro hver skatteart for sig, at vi lægger et loft over henholdsvis personskatten og grundskylden, og for så vidt angår dækningsafgiften lægger et provenumæssigt loft.

Så der vil ikke i 2007 for nu at svare direkte – der er jo ingen grund til, at den her diskussion

ikke skal foregå på et oplyst grundlag – være en mulighed for at lave det, vi kunne kalde massive kommunale skatteomlægninger, hvor man altså flytter skattepresset på borgerne fra den ene skatteart til den anden.

Det er samlet set vores vurdering, at den måde, vi nu løber det i gang på, er den sikreste, når nye kommuner skal fødes på en måde, hvor man altså skal optage forskellige forandringer på en gang; de forandringer, der følger af den almindelige kommunesammenlægning, som jo i sig selv nødvendiggør noget skatteharmonisering; de forandringer, der følger af selve kommunalreformen, som også vil sætte sig lidt forskelligt, fordi den andel af amtsskatten, der overgår til kommunen, jo varierer fra amt til amt, hvorimod sundhedsbidraget på 8 pct. er ens i hele landet; og endelig de forandringer, der følger af udligningsreformen fra i går. Da vi skal håndtere alle disse forandringer på en og samme tid, er det altså endt op med det, der er løsningen her, nemlig et skatteloft for de to skattearter hver for sig.

Ole Stavad (S):

Jeg mener, jeg forstod svaret, hvorimod jeg havde lidt svært ved at forstå begrundelsen for svaret, at det skulle være specielt kompliceret at sige til en kommune, at den har frihed til inden for summen af de instrumenter, der efter gældende lovgivning er til dens rådighed, selv at fastsætte, hvordan den vil vægte indkomsterne fra indkomstskat, fra grundskyldpromille, fra dækningsafgift inden for de rammer og de lofter, der er gældende i lovgivningen.

Der er ingen principielle problemer – det går jeg ud fra indenrigs- og sundhedsministeren vil give mig ret i – i at sige: I skal holde jer inden for en samlet indkomst eller indtægtsramme på et vist beløb, og det skal så respekteres fuldt ud. Det vil sige, at hvis man sætter en lidt højere grundskyldpromille, så må man sætte indkomstbeskatningen tilsvarende lavere.

Der kommer jo forskelle, uanset hvornår og hvordan man gør det, i og med at det er kommuner, som har haft en forskellig vægtning, der lægges sammen.

Derfor vil jeg godt spørge indenrigs- og sundhedsministeren, om ikke han sammen med de partier, han nu har indgået en aftale med, stadig væk vil være parat til at give de frihedsgrader til kommunerne, og hvis ikke, hvilken begrundelse der så er imod det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Begrundelsen er jo den, jeg just har givet, og det kan jeg så forstå er en sag, vi ikke ser helt ens på. Så kan man måske beklage, at Socialdemokratiet ikke har ønsket at prøve at påvirke den her sag ved f.eks. at deltage i drøftelserne af hele det her regime med et nyt udligningssystem, overgangsordninger m.v., men sådan set valgte at hælde den invitation ud, som alle partier har fået bilateralt på møder før jul, hvor Finansieringsudvalgets rapport blev foldet ud, og hvor alle partier blev spurgt, om de havde interesse i at indgå i en proces med regeringen, der kunne føre frem til en løsning på den her bundne udfordring om en udligningsreform på det vilkår, at det var et nulsumsspil. Det havde man ingen interesse i.

Så nu må man søge at påvirke det på anden vis, og jeg forudser jo, at det her spørgsmål er et, jeg kommer til at svare på flere gange, og det vil jeg så berede mig på.

Men for nærværende må jeg bare sige, at jeg har svaret på spørgsmålet, og at vi er nået den konklusion, vi er nået, med de begrundelser, jeg har givet. Jeg kan ikke lige se for mig, at vi pludselig skulle nå nogle andre.

Ole Stavad (S):

Jeg kan forstå, at indenrigs- og sundhedsministeren føler, han har en meget dårlig sag, da han tyer til at benytte sin velkendte evne til at omskrive historien. Vi har ikke modtaget nogen invitation, og det er jo ikke flovt at blive væk, hvis ikke man er inviteret.

Kl. 13.25

Men jeg tog sådan set udgangspunkt i, at det fremgår af den aftale, der er her, at de partier, der nu har indgået aftalen, vil invitere Folketingets øvrige partier til at drøfte, hvordan man kan få den til at dække så bredt som overhovedet muligt. Derfor synes jeg jo, at det var naturligt i relation til den tekst, som indenrigsministeren selv har, går jeg ud fra, haft en betydelig indflydelse på, at bruge en invitation til at tale med andre af Folketingets partier, når det fremsættes i Folketinget som lovgivning, og så havde jeg da en forventning om, at indenrigsministeren ville udtrykke en åbenhed over for også at drøfte et punkt, som ministeren tidligere selv har givet udtryk for han godt kunne se der kunne være en idé i, og at der var et behov for, at man gav nogle frihedsgrader.

Hvorfor er indenrigsministeren så optaget af at fjerne det lokale selvstyre? Vil ministeren ikke give et argument for, hvad der taler imod? Vil ministeren ikke godt holde sig til sagen og forklare mig det? Jeg forstod det i hvert fald ikke i første omgang. Det kan jo også være min skyld.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det sidste kan vel ikke helt udelukkes, selv om jeg bestemt tiltror hr. Ole Stavad alle mulige evner til at forstå alt, hvad jeg siger, men jeg tiltror også hr. Ole Stavad evnen til en gang imellem at lade, som om han ikke forstår, hvad jeg siger.

Jeg kan fuldt ud bekræfte, at når lovforslaget er fremsat – der går lige et par dage endnu, aftaleteksten skal omsættes til lovgivning – så inviteres andre partier med i den efterfølgende lovproces, og det bliver da også interessant at se, præcis på hvilke punkter det så er, Socialdemokratiet siger: Her og der skal der justeres en ting, så stemmer vi for.

Jeg vil da ikke udelukke noget overhovedet. Jeg tror, jeg brugte formuleringen, at jeg har svært ved at se for mig, at vi skulle nå en anden konklusion end den, vi nåede i går, men jeg udelukker ingenting. Jeg glæder mig da, hvis den situation skulle opstå, hvor Socialdemokratiet siger: Vi kan tage et medansvar for det her, men det kræver så nogle justeringer. Det kunne være på punktet her, jeg udelukker ingenting.

Jeg bliver nødt til lige at anholde bemærkningen om, at jeg skulle omskrive historien, når det bliver sagt, at man ikke har modtaget en invitation. Jo, man har modtaget en invitation, man tog i øvrigt også imod den, man deltog i et møde. Jeg tror ikke, jeg hverken refererer forkert eller for meget ved at sige, at det var hr. Henrik Sass Larsen, hr. Ole Stavad og fru Pia Gjellerup, der deltog i det møde.

På det møde spurgte jeg til, om der ville være en interesse for at gå ind i en proces med regeringen med afsæt i finansieringsudvalgets rapport, der kunne føre frem til, at regeringen fremlagde et lovforslag givet det vilkår, at det var et nulsumsspil, og der var meldingen retur fra Socialdemokratiet, at man ville afvente regeringens lovforslag.

Ole Stavad (S):

Jeg kan bekræfte deltagerkredsen, men resten må stå for ministerens egen regning.

Kan ministeren give nogen som helst begrundelse for, hvorfor de sommerhusejere, der bor på de dyreste grunde oppe langs kysten her eller i Skagen, skal have en massiv nedsættelse af deres grundskyld, fordi ministeren ikke vil give en frihed til, at kommunerne inden for den ramme kan fastsætte deres egen grundskyldpromille, deres egen skatteprocent og deres egen dækningsafgift, men med det pålæg, der respekterer det, som ministeren har som sit udgangspunkt, nemlig at man skal overholde skattestoppet? Altså, de må kun få x i kassen, men de får lov til at vælge instrumenterne til at få x i kassen.

Hvad taler imod, at ministeren åbner for det lillebitte lokaldemokrati, som han er godt i gang med at afskaffe på en række områder, at han i det mindste åbner for muligheden for at benytte de instrumenter, der i forvejen er til rådighed i de enkelte kommuner og bruges i forskellig udstrækning i de enkelte kommuner, også de kommuner, som nu lægges sammen? Hvorfor vil ministeren absolut sidde og diktere centralistisk, hvad der skal ske i den enkelte kommune?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg er dybt, dybt rystet over, at hr. Ole Stavad ikke kan genkende forløbet af det, jeg just har beskrevet – dybt rystet. Socialdemokratiet har fået præcis den samme invitation som Det Radikale Venstre, som altså godt kunne finde ud af at sige ja tak. Jeg er simpelt hen rystet over, at man på den måde lægger afstand til et de facto-hændelsesforløb. Jeg synes da, man skulle overveje at begære en nærmere undersøgelse af det, sådan at vi også var i stand til at fremlægge interne mødereferater og andet.

Jeg kan ikke se, det skulle være så svært for Socialdemokratiet at anerkende og erkende, at forløbet var sådan, at man sagde – og det er jo legitimt nok – at nu må regeringen gøre sine egne tanker om finansieringsudvalgets rapport færdig og præsentere en samlet model, og så vil man på det tidspunkt forholde sig til det frem for at gå ind i en fælles proces som den, vi altså har gennemgået sammen med Det Radikale Venstre.

Kl. 13.30

Spørgsmålet har jeg sådan set svaret på. Vi ønsker at værne om det kommunale skattestop, så det overlever denne meget, meget komplicerede proces, og det sikres, fordi vi i den aftale, vi indgik i går, definerer et skatteloft for henholdsvis ejendomsskatten og grundskyldspromillen

og et provenu for dækningsafgiften. I øvrigt om sættes det nu i et lovforslag, det vil der være spørgsmål til, og det vil der være kommentarer til, og det grundlag kan man så forhandle på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Ministeren har kun 1 minut til rådighed til at svare, ligesom spørgeren har 1 minut til rådighed til at spørge.

Den næste, der har spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, er fru Pia Gjellerup.

Spm. nr. US 83

Pia Gjellerup (S):

En løgn bliver jo ikke sandhed af at blive gentaget, som indenrigsministeren forsøgte at gøre her med hensyn til, under hvilke former han havde inviteret os. Jeg kan måske allerbedst konkludere ved at sige, at når man er 4 uger om at udlægge, at nogle skulle – og jeg citerer indenrigsministeren – have hældt indenrigsministerens forslag af brættet, er det nok en meget afslørende beskrivelse af, hvad det egentlig er, man har været ude på.

Men det, det i virkeligheden handlede om, var, at vi skulle drøfte, hvilke muligheder der er for at forbedre kommunernes muligheder for at levere et ensartet serviceniveau over hele landet, og derfor undrer det mig at se i aftalen, at også her vil indenrigsministeren bestemme, hvad der skal ske. Nok får man nogle steder i landet mulighed for at få flere penge, men man bliver samtidig forpligtet til at omsætte en stor del af dem til ikke et højere serviceniveau, men til en nedsættelse af skatten. Kan ministeren forklare, hvad der er baggrunden for, at man på den måde fuldstændig skyder hele hovedformålet med at lave en udligningsreform ned?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det vil jeg gerne svare på, og så forbigår jeg den grove påstand om, at jeg skulle have løjet.

Situationen er den, at da vi indgik aftalen om kommunalreformen, fortsatte vi en efterfølgende udligningsreform og forudsatte sådan set også, at den skulle indføres med 0,2 skatteprocentpoint om året. Det tror jeg i øvrigt matcher indfasningen af den seneste udligningsreform tilbage i midten af 1990'erne, fordi der er grænser for,

hvor meget en kommune, der skal tåle at aflevere noget, kan tilpasse sig år for år.

Under forhandlingerne opstod den tanke, at det måske kunne være interessant at få indfaset den fulde effekt af udligningsreformen lidt hurtigere – ikke mindst fordi forholdet er, at lige som der er en byrdefordelingsmæssig effekt af udligningsreformen, er der en selvstændig byrdefordelingsmæssig effekt af selve kommunalreformen, fordi alle danskere skal betale det samme sundhedsbidrag, mens kommunernes bidrag til amtsskatten, som skal nedsættes, er forskellige. Derfor kunne det være en fordel at komme hurtigst muligt ud på den anden side, hvor det bliver hverdag igen, og hvor alt det, der efterspørges om frihed til selv at fastsætte skatten, kunne blive introduceret igen.

Mange havde en interesse i at komme hurtigt på plads, og det sker nu med denne model, hvor vi fuldstændig som forudsat giver de kommuner, der vinder ved denne reform, en udvidet forbrugsmulighed i 2007 på 0,2 pct. De får en yderligere forbrugsmulighed i 2008 og fremefter, men en del er målrettet en skatnedsættelse, og når det bliver hverdag igen i 2008, får kommunerne en lokal mulighed for at veksle den skatnedsættelse til en forbrugsmulighed, hvis det er det, man ønsker lokalt i samspil med sine borgere – selvfølgelig under forudsætning af, at de kommuner, som vælger at sætte skatten op, oplever, at andre kommuner tilsvarende vælger at sætte deres skat ned.

Pia Gjellerup (S):

Jeg er da glad for bekræftelsen på, at jeg har forstået det noget sindrige system, som altså bliver solgt under begrebet forenkling, helt rigtigt: Regeringen lægger sin klamme hånd på en stor del af de midler, som nogle af de hårdt trængte kommuner faktisk får.

Hele hovedproblemet for kommunerne er jo, at der reelt ikke er penge nok, så de, der endelig får noget, har meget hårdt brug for de penge. Men de må ikke bruge dem, og jeg skal spørge indenrigsministeren, om han havde med i sin analyse, at den tanke kom frem under forhandlingerne – jeg tror, den har været der længe – så man også regnede på, hvor stor en del af de midler, som skulle tilføres kommunerne, for at de kunne øge deres serviceniveau, indenrigsministeren kunne lægge sin klamme hånd på for at tvinge kommunerne til at give dem i skatteletelse. Hvor stor en andel af de godt 1,6 mia. kr.,

der bliver tilført kommunerne, skal nu bruges til tvungne skatnedsættelser?

Kl. 13.35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

På sigt tvinger vi sådan set ikke kommunerne til noget som helst andet end en eneste ting, nemlig at den enkelte kommune skal yde sit solidariske bidrag til, at kommunerne under et holder skatten i ro.

Hvis de kommuner, der vinder ved denne reform og altså allerede i 2007 får indfaset en betragtelig større del af gevinsten, nemlig fem gange mere end det, der var forudsat i kommunalreformen, over tid ønsker, at hele gevinsten skal omsættes i service, kan de bare gøre det. Det eneste, de ikke kan gøre, er at omsætte hele gevinsten i service i 2007, for hvis vi gav dem mulighed for at gøre det allerede i 2007, ville spejlbilledet jo blive, at de kommuner, der taber ved reformen, tilsvarende skulle placere hele tabet på udgiftssiden, altså spare det hele hjem. Så tror jeg, fru Pia Gjellerup ville have stillet mig det samme spørgsmål med omvendt fortegn.

Det er sådan set på grund af ambitionen om at fase tingene hurtigt på plads, vi har valgt denne meget, meget pragmatiske løsning, som i øvrigt også har en fordel. Kommuner i udkantsområder tenderer generelt mod at have en forholdsmæssig højere skat, og derfor er det sådan set på mange måder ønskeligt, at det er kommunerne i udkantsområderne, der får gevinsterne og får dem i en form, der både giver sig udslag i bedre service og i en mere fornuftig skatteprocent.

Formanden:

Selv om det i politik gælder om at råbe højest, vil jeg bede medlemmerne om at respektere, at vi ikke er færdige med spørgetimen.

Pia Gjellerup (S):

Jeg bemærkede, at indenrigsministeren fortabte sig i udenomssnak i stedet for at svare på spørgsmålet, der handlede om noget så konkret som, hvor stor en del af de 1,6 mia. kr., som en række kommuner kommer til at betale med henblik på at øge serviceniveauet andre steder – altså for at få et solidarisk serviceniveau i hele landet – der skal bruges til tvungne skatnedsættelser i andre kommuner i 2007.

Jeg synes, det andet var en forklaring om, hvad der kan ske på lang sigt, og jeg ved ikke

hvad. Der må have været nogle klare konkrete overvejelser og beregninger af, hvor stor en andel kommunerne faktisk ikke skulle have lov til at bruge til de serviceforbedringer, som der er overordentlig hårdt brug for.

Formanden:

Min opfordring om mere ro var faktisk alvorligt ment.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg har altså svaret på spørgsmålet. Det kan godt være, fru Pia Gjellerup synes, at man skal stå og være polemisk, men jeg har svaret fuldstændig på spørgsmålet.

Svaret ene er, at det, der om sættes i forbrugsmuligheder i 2007, er det, der hele tiden har været forudsat, fra vi indgik aftalen om kommunalreformen – her var Socialdemokratiet vist heller ikke med – nemlig at effekterne af en udligningsreform skulle fases ind med 0,2 pct. om året. Det er svaret.

Effekterne kunne imidlertid blive trukket ud i en meget lang årrække, fordi der faktisk er kommuner, der får meget, meget store gevinster af reformen. Derfor ville vi gerne have det hurtigere på plads, og hvis vi skal have det hurtigere på plads og samtidig skal gøre det i en form, der respekterer skattestoppet, må en del af gevinsten gives på vilkår af en skattelettelse i 2007, og den kan veksles til service allerede i 2008, hvis reglerne for skattestoppet i øvrigt overholdes. Det er et meget klart svar.

Formanden:

Så er det fru Pia Gjellerup for et sidste spørgsmål til ministeren.

Pia Gjellerup (S):

Nu har endnu flere tilhørere jo kunnet bemærke, at indenrigsministeren ikke vil svare på, hvor stor en del af de 1,6 mia. kr. der skal presses ud i skattelettelser. Det er, fordi det er en meget stor del, og det er jo selvfølgelig en meget dårlig oplysning at give på et tidspunkt, hvor mange, mange mennesker lever i kommuner, som ved, at de skal skære ned på deres service og forhøje deres skat for at sende nogle penge til nogle andre – hvad de egentlig gerne vil for at være solidariske og sikre, at der bliver et ensartet serviceniveau over hele landet – men nu får de at vide, at en meget stor del af de penge, de afleverer, skal gå til skattenedsættelser.

Kl. 13.40

Det eneste, indenrigsministeren vil sige, er: Jamen på lang sigt osv. På lang sigt er vi som bekendt alle døde, men på længere sigt kan de godt øge deres serviceniveau, siger ministeren. Ja, men det vil afhænge af, hvad man gør i andre, økonomisk hårdt pressede kommuner – og det er kommunerne jo stort set uden undtagelse. Selv de konservative omegnskommuner er meget, meget hårdt ramt, kan vi forstå.

De kommuner, der ønsker at øge serviceniveauet, skal forhøje deres skat fra 2008 og fremover, og de er endda afhængige af, at alle andre kommuner vil medvirke til det ved at sætte både deres skat og deres serviceniveau ned, fordi de i forvejen har et uhyre klemt skatteniveau. Det er den hilsen, indenrigsministeren giver, men som han ikke tør sætte beløb på.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er da bestemt ikke nogen dårlig oplysning, at borgerne i de kommuner, hvor skatten er meget høj, fordi indkomstgrundlaget er usikkert, nu har udsigt til, at de skal betale en lavere skat i 2007. Man skal vist være socialdemokrat for at synes, det er en dårlig oplysning at give, men jeg giver den da gerne.

Jeg vil bare sige til fru Pia Gjellerup, at jeg imødeser med stor, stor interesse, at Socialdemokratiet kommer med nogle konkrete bud på, hvordan det skulle være gjort anderledes. Hvis det var sådan, at man ville give de kommuner, der vinder ved reformen, en gevinst på et helt skatteprocentpoint allerede i 2007, kunne det jo kun gøres, hvis man samtidig gik til de kommuner, der skal aflevere penge, og sagde til dem: Allerede næste år skal I i ét hug lave en fuld tilpasning for den solidariske gave, I nu skal give andre kommuner. Sådan som jeg umiddelbart har hørt solidaritetsbegreberne, som de er kommet til udtryk hos Ballerups og Hillerøds borgmestre, tror jeg faktisk ikke, der ville være meget vind i sejlene for det synspunkt, hvis jeg sagde til de to kommuner, at i 2007 skal de tåle en fuldstændig tilpasning af deres udgiftsbudgetter uden at få en chance for at gøre det over en årrække.

Jeg vil bare sige, de kommuner, der vinder ved reformen, får, som det har været forudsat hele tiden, en udvidet forbrugsmulighed svarende til 0,2 skatteprocentpoint i 2007. Deres borgere får glæde af en lavere skat, typisk vil de også betale en skat, der ligger over gennemsnit-

tet, og den skat kan over tid veksles til mere forbrug, hvis det er det, man lokalt synes, man skal gøre inden for rammerne af det kommunale selvstyre. Sådan er tingene skruet sammen, og det er bestemt ikke nogen dårlig oplysning. Det er en rigtig god oplysning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 24 [afstemning]:

Forespørgsel til integrationsministeren [om de seneste retningslinjer vedrørende tildeling af dansk indfødsret].

Af Simon Emil Ammitzbøll (RV) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/1 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/1 2006. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 24/02 2006. Forslag til vedtagelse nr. V 43 af John Dyrby (S), Simon Emil Ammitzbøll (RV), Kamal Qureshi (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 44 af Allan Niebuhr (KF), Britta Schall Holberg (V) og Søren Krarup (DF)).

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 44 af Allan Niebuhr (KF), Britta Schall Holberg (V) og Søren Krarup (DF) (*se side 4292*) vedtoges med 63 stemmer (V, DF og KF) mod 47 (S, RV, SF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 43 af John Dyrby (S), Simon Emil Ammitzbøll (RV), Kamal Qureshi (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL) (*se side 4273*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Digital kommunikation, registersamkøring i kontroløjemed).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(FremSAT 14/12 2005. Første behandling 18/1 2006. Betænkning 22/2 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber og lov om anpartsselskaber. (Gennemførelse af direktiv 2003/58/EF).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(FremSAT 25/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Jensen (V):

Forslaget, som vi her behandler, gennemfører de nødvendige tilpasninger i anparts- og aktieselskabsloven som følge af et vedtaget EU-direktiv.

Da Danmark er blandt foregangslandene med hensyn til stigende anvendelse af it-løsninger i